

Univerzita Hradec Králové
Přírodovědecká fakulta

**SEMINÁŘ MATEMATICKÉ FYZIKY
KŘIVKOVÝ A PLOŠNÝ INTEGRÁL**

RNDr. Jiří Lipovský, Ph.D.

Hradec Králové 2020 – 2021

Obsah

1	Vícenásobný integrál	4
2	Substituce ve vícenásobném integrálu	4
3	Parametrizace křivek	4
4	Křivkový integrál 1. druhu	4
5	Křivkový integrál 2. druhu	4
6	Greenova věta	8
7	Aplikace křivkového integrálu 1. a 2. druhu	11
8	Parametrizace ploch	13
9	Parametrizace ploch - další příklady	15
10	Plošný integrál	16
11	Stokesova a Gaussova-Ostrogradského věta	19
12	Diferenciální operátory vektorové analýzy: skalární a vektorové pole, gradient, divergence	21
13	Diferenciální operátory vektorové analýzy: rotace, Laplaceův operátor.	21
14	Stokesova a Gaussova-Ostrogradského věta – procvičení	22
	Použitá a doporučená literatura	25

Předmluva

Tento soubor je souhrnem poznámek pro studenty předmětů Seminář matematické fyziky 1 a 2 vyučovaných na Katedře fyziky Přírodovědecké fakulty Univerzity Hradec Králové. Definice a věty jsou převážně opsány z učebnice J. Kopáčka „Příklady z matematiky pro fyziky III“ [3]. Další informace o předmětech mohou být nalezeny na <http://lide.uhk.cz/prf/ucitel/lipovji1/teaching.html>. Pokud ve studijních textech najdete chybu, uvítám, pokud mě na to upozorníte na emailu jiri.lipovskyzavinac@uhk.cz.

V Hradci Králové 10. 10. 2020

Jiří Lipovský

verze 1.0

1 Vícenásobný integrál

Vizte příslušnou kapitolu v [8].

2 Substituce ve vícenásobném integrálu

Vizte příslušnou kapitolu v [8].

3 Parametrizace křivek

Definice 3.1. *Křivka φ v $\Omega \subset \mathbb{R}_r$ s definičním intervalem $I \subset \mathbb{R}$ je spojitě zobrazení $\varphi : I \rightarrow \Omega$, pro které existují reálná čísla $t_1 < t_2 < \dots < t_m$, že φ má spojitě první derivace (včetně jednostranných derivací v eventuálních krajních bodech intervalu) na každém z intervalů $I \cap (-\infty, t_1]$, $I \cap [t_i, t_{i+1}]$, $i = 1, 2, \dots, m-1$, $I \cap [t_m, \infty)$. Množina $\langle \varphi \rangle = \varphi(I)$ se nazývá geometrickým obrazem křivky φ .*

Regulární křivka φ je taková křivka, pro kterou derivace $\varphi'(t)$ existuje, je spojitá a nenulová ve všech bodech svého definičního intervalu I (v eventuálních krajních bodech se myslí jednostranné derivace). Vektor $\varphi'(t)$ se nazývá tečným vektorem φ v bodě $\varphi(t)$.

Křivka φ se nazývá jednoduchou, je-li zobrazení φ prosté. Křivka φ se nazývá uzavřenou, je-li $I = [a, b]$ a $\varphi(a) = \varphi(b)$.

Opačnou křivkou (křivkou s opačnou parametrizací) ke křivce φ se nazývá křivka $-\varphi$, definovaná předpisem $(-\varphi)(t) = \varphi(-t)$ pro $t \in \{s; -s \in I\}$, kde I je definiční interval křivky φ .

Hranici $\partial\varphi$ křivky φ s definičním intervalem $[a, b]$ se nazývá formální součet bodů $\{\varphi(b)\} + (-1)\{\varphi(a)\}$.

Dále vizte kapitolu Křivkový integrál 1. druhu v [8].

4 Křivkový integrál 1. druhu

Vizte příslušnou kapitolu v [8].

5 Křivkový integrál 2. druhu

Definice 5.1. *Vektorovou funkci*

$$\vec{v}(x_1, x_2, \dots, x_r) = (v_1(x_1, x_2, \dots, x_r), v_2(x_1, x_2, \dots, x_r), \dots, v_r(x_1, x_2, \dots, x_r))$$

nazveme vektorovým polem v \mathbb{R}_r . Potenciálem vektorového pole nazveme skalární funkci $U(x_1, x_2, \dots, x_r)$, pro kterou platí

$$\vec{v} = \left(\frac{\partial U}{\partial x_1}, \frac{\partial U}{\partial x_2}, \dots, \frac{\partial U}{\partial x_r} \right) \equiv \vec{\text{grad}} U.$$

Nechť φ je křivka a nechť $\vec{F} = (F_1, F_2, \dots, F_r)$ je vektorové pole na jejím obrazu $\langle \varphi \rangle$. Pak definujeme křivkový integrál 2. druhu z pole \vec{F} přes křivku φ předpisem

$$\int_{\varphi} \vec{F} \cdot d\vec{x} \equiv \int_{\varphi} (F_1 dx_1 + F_2 dx_2 + \dots + F_r dx_r) := \\ := \int_I [(F_1 \circ \varphi)\varphi'_1 + (F_2 \circ \varphi)\varphi'_2 + \dots + (F_r \circ \varphi)\varphi'_r] dt.$$

Věta 5.2. (o nezávislosti na parametrizaci)

Nechť φ a ψ jsou jednoduché křivky, definované na uzavřených intervalech a $\langle \varphi \rangle = \langle \psi \rangle$. Potom platí

$$\int_{\varphi} \vec{F} \cdot d\vec{x} = \pm \int_{\psi} \vec{F} \cdot d\vec{x}.$$

Plus platí při stejném směru probíhání, minus při opačném.

Věta 5.3. (o vztahu mezi integrálem 1. a 2. druhu)

Nechť φ je regulární křivka, $\vec{\tau}(t) = \varphi'(t)/\|\varphi'(t)\|$ je jednotkový tečný vektor k $\langle \varphi \rangle$ v bodě $\varphi(t)$. Pak platí

$$\int_{\varphi} \vec{F} \cdot d\vec{x} = \int_{\varphi} (\vec{F}, \vec{\tau}) ds, \\ \int_{\varphi} f ds = \int_{\varphi} f \vec{\tau} \cdot d\vec{x},$$

kde $(\vec{F}, \vec{\tau}) = \sum_{i=1}^r F_i \tau_i$.

Věta 5.4. (o existenci potenciálu)

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}_r$ je otevřená, \vec{F} je spojitě vektorové pole v Ω . Potom následující podmínky jsou ekvivalentní:

- i) \vec{F} má v Ω potenciál,
- ii) $\int_{\varphi} \vec{F} \cdot d\vec{x} = 0$ pro každou uzavřenou křivku v Ω ,
- iii) $\int_{\varphi} \vec{F} \cdot d\vec{x}$ nezávisí na dráze v Ω , tj. jsou-li φ_1 a φ_2 libovolné dvě křivky v Ω , pro něž platí $\partial\varphi_1 = \partial\varphi_2$, pak $\int_{\varphi_1} \vec{F} \cdot d\vec{x} = \int_{\varphi_2} \vec{F} \cdot d\vec{x}$.

Je-li U potenciál pole \vec{F} a φ je křivka na $[a, b]$, pak je $\int_{\varphi} \vec{F} \cdot d\vec{x} = U(\varphi(b)) - U(\varphi(a))$.

Postup výpočtu:

1. Pokud máme křivku např. v \mathbb{R}_2 zadanou přímo závislostí $y(x)$, dosadíme přímo tuto závislost za všechna y . Dále vypočítáme diferenciál y dle vztahu $dy = \frac{dy}{dx} dx = y'(x) dx$.

2. Známe-li parametrizaci křivky, tj. v případě \mathbb{R}_2 závislosti $x(t)$, $y(t)$ (v případě více \mathbb{R}_3 také $z(t)$), dosadíme tyto závislosti za všechny x , y . Za diferenciály dosadíme $dx = x'(t) dt$, obdobně pro dy .
3. Existuje-li potenciál, je integrál roven rozdílu potenciálu v krajních bodech křivky.

Příklad 5.5. *Vypočítejte integrál*

$$I = \int_C (x^2 + y^2) dx + (x^2 - y^2) dy,$$

kde C je křivka $y(x) = 1 - |1 - x|$, $x \in [0, 2]$.

Řešení: Křivku máme zadanou přímo pomocí explicitní závislosti y na x . Operací s absolutní hodnotou získáváme, že pro $x \in [0, 1]$ je křivka dána vztahem $y = 1 - (1 - x) = x$. Pro $x \in [1, 2]$ dostáváme $y = 1 - (x - 1) = 2 - x$. Křivku C si tedy rozdělíme na dvě křivky, C_1 pro $x \in [0, 1]$ a C_2 pro $x \in [1, 2]$.

Integrál přes první křivku je roven

$$\begin{aligned} I_1 &= \int_{C_1} (x^2 + y^2) dx + (x^2 - y^2) dy = \int_0^1 [(x^2 + x^2) dx + (x^2 - x^2) dx] = \\ &= 2 \int_0^1 x^2 dx = 2 \left[\frac{x^3}{3} \right]_0^1 = \frac{2}{3}. \end{aligned}$$

Pro druhou křivku dostáváme

$$\begin{aligned} I_2 &= \int_{C_2} (x^2 + y^2) dx + (x^2 - y^2) dy = \int_1^2 [(x^2 + (2-x)^2) dx + (x^2 - (2-x)^2) (-dx)] = \\ &= 2 \int_1^2 (2-x)^2 dx = 2 \left[4x - 4\frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} \right]_1^2 = \frac{2}{3}. \end{aligned}$$

Hledaný integrál je tedy $I = I_1 + I_2 = 2/3 + 2/3 = 4/3$.

Příklad 5.6. *Vypočítejte integrál v prostoru*

$$I = \int_C y dx + z dy + x dz,$$

kde C je jeden závit šroubovice $x = a \cos t$, $y = a \sin t$, $z = bt$, $t \in [0, 2\pi]$ s orientací danou parametrizací.

Řešení: Zde máme přímo zadanou parametrizaci dané křivky. Dosadíme tedy parametrizaci do integrálu, současně si vypočítáme diferenciály jednotlivých proměnných.

$$dx = d(a \cos t) = -a \sin t dt, \quad dy = d(a \sin t) = a \cos t dt, \quad dz = d(bt) = b dt.$$

Dostáváme

$$\begin{aligned} I &= \int_0^{2\pi} [a \sin(t) (-a) \sin(t) dt + bta \cos(t) dt + a \cos(t) b dt] = \\ &= -a^2 \int_0^{2\pi} \sin^2(t) dt + ab \int_0^{2\pi} (1+t) \cos(t) dt \end{aligned}$$

První integrál vypočítáme pomocí substituce.

$$\begin{aligned} -a^2 \int_0^{2\pi} \sin^2(t) dt &= -a^2 \frac{1}{2} \int_0^{2\pi} (1 - \cos(2t)) dt = \left| \begin{array}{l} u = 2t \quad du = 2 dt \\ dt = \frac{1}{2} du \end{array} \right| = \\ &= -\frac{a^2}{4} \int_0^{4\pi} (1 - \cos(u)) du = -\frac{a^2}{4} [u - \sin(u)]_0^{4\pi} = -a^2\pi. \end{aligned}$$

K výpočtu druhého integrálu použijeme per partes

$$\begin{aligned} ab \int_0^{2\pi} (1+t) \cos(t) dt &= \left| \begin{array}{ll} u = 1+t & v' = \cos(t) \\ u' = 1 & v = \sin t \end{array} \right| = \\ &= ab[(1+t) \sin(t)]_0^{2\pi} - \int_0^{2\pi} \sin(t) dt = -[-\cos(t)]_0^{2\pi} = 0. \end{aligned}$$

Integrál I je roven součtu obou výsledků, tedy $I = -a^2\pi$.

Příklad 5.7. Vypočítejte integrál

$$I = \int_C x dy + y dx,$$

přes křivku C začínající v bodě $[-1, 2]$ a končící v bodě $[2, 3]$.

Řešení: Možná pro někoho překvapivě k tomuto příkladu nemusíme znát přesný průběh křivky. Výraz pod integrálem lze totiž zapsat jako totální diferenciál.

$$x dy + y dx = d(xy).$$

Potenciál tedy je $U(x, y) = xy$. Můžeme to snadno ověřit.

$$\frac{\partial U}{\partial x} = y, \quad \frac{\partial U}{\partial y} = x.$$

Protože $\vec{F} = (y, x)$ (výraz u dx je první souřadnice \vec{F} a výraz u dy druhá), platí

$$\left(\frac{\partial U}{\partial x}, \frac{\partial U}{\partial y} \right) = \vec{F}.$$

Výpočet integrálu je tedy jednoduchý; za souřadnice dosadíme „souřadnice konečného bodu minus počátečního bodu“.

$$I = U([2, 3]) - U([-1, 2]) = 2 \cdot 3 - (-1) \cdot 2 = 8.$$

Další zdroje: [3, 9, 11].

6 Greenova věta

Nyní si probereme větu, která uvádí vztah mezi křivkovým integrálem 2. druhu a dvojným integrálem. Díky ní lze v některých případech snadněji vypočítat křivkový integrál. Začneme definicemi.

Definice 6.1. *Nechť V je vektorový prostor dimenze r . Potom dvě jeho báze v_1, \dots, v_r a w_1, \dots, w_r jsou souhlasně orientované, pokud je determinant matice přechodu od jedné báze ke druhé kladný. V opačném případě jsou nesouhlasně orientované. Bázi v_1, \dots, v_r nazveme kladně orientovanou, je-li souhlasně orientovaná s kanonickou bází e_1, \dots, e_r . V opačném případě je tato báze záporně orientovaná.*

Definice 6.2. *Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}_2$ a $\delta\Omega$ je její hranice. Nechť φ je křivka v \mathbb{R}_2 taková, že $\langle \varphi \rangle \subset \delta\Omega$ a $\varphi'(t_0) \neq 0$. Řekneme, že vektor ν je vektorem vnější normály k $\delta\Omega$ v bodě $\varphi(t_0)$, je-li*

1. $(\nu, \varphi'(t_0)) = 0$,
2. existuje $\delta > 0$ tak, že pro všechna $h \in (0, \delta)$ platí $\varphi(t_0) + h\nu \notin \Omega$.

Řekneme, že φ je kladně orientovaná vzhledem k Ω v bodě $\varphi(t_0)$, pokud dvojice $[\nu, \varphi'(t_0)]$ je kladně orientovaná báze v \mathbb{R}_2 . Řekněme, že φ (definovaná na I) je kladně orientovaná vzhledem k Ω , pokud existuje konečná množina $A \subset I$, že pro $t \in I \setminus A$ je φ kladně orientovaná vzhledem k Ω v bodě $\varphi(t)$.

Věta 6.3. (Greenova)

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}_2$ je oblast, jejíž hranice $\delta\Omega = \langle c \rangle$, kde c je uzavřená jednoduchá kladně orientovaná křivka. Potom pro každé spojitě diferencovatelné pole $[T_1, T_2]$ na $\bar{\Omega}$ platí

$$\int_{\Omega} \left[\frac{\partial T_2}{\partial x_1} - \frac{\partial T_1}{\partial x_2} \right] dx_1 dx_2 = \int_c (T_1 dx_1 + T_2 dx_2).$$

Poznámka 6.4. *Křivka v \mathbb{R}_2 je kladně probíhaná, pokud jí uzavřená množina „zůstává vždy při probíhání po levé ruce“.*

Příklad 6.5. *Vypočítejte integrál*

$$I = \int_C xy^2 dy - x^2y dx,$$

přes kružnici $x^2 + y^2 = a^2$ probíhanou v kladném smyslu (proti směru hodinových ručiček).

Řešení: Využijeme Greenovu větu. V našem případě máme $[T_1, T_2] = [-x^2y, xy^2]$. Podle Greenovy věty je integrál v zadání roven dvojnému integrálu

$$\int_{\Omega} \left[\frac{\partial T_2}{\partial x} - \frac{\partial T_1}{\partial y} \right] dx dy = \int_{\Omega} \left[\frac{\partial(xy^2)}{\partial x} - \frac{\partial(-x^2y)}{\partial y} \right] dx dy = \int_{\Omega} (x^2 + y^2) dx dy.$$

Integrál vypočteme pomocí polárních souřadnic (nezapomeňte, že jakobián je r , zjevně $\varphi \in [0, 2\pi]$, $r \in [0, a]$).

$$I = \int_0^a \int_0^{2\pi} r^2 r \, d\varphi dr = \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^a [\varphi]_0^{2\pi} = \frac{\pi a^4}{2}.$$

Příklad 6.6. (demonstrace Greenovy věty) Nechť $[F(x, y), G(x, y)]$ je vektorové pole, spojitě derivovatelné v nějakém okolí bodu (x_0, y_0) . Nechť C_ε je kladně orientovaná kružnice o středu (x_0, y_0) a malém poloměru ε . Vypočítejte

$$\lim_{\varepsilon \rightarrow 0^+} \frac{1}{\varepsilon^2} \int_{C_\varepsilon} F \, dx + G \, dy.$$

Řešení: Tento příklad ilustruje Greenovu větu a pomáhá pochopení, proč věta platí. Samozřejmě se ale nejedná o její důkaz. Nejdříve se parametrizujeme křivku C_ε :

$$\begin{aligned} x &= x_0 + \varepsilon \cos t \\ y &= y_0 + \varepsilon \sin t \\ t &\in [0, 2\pi). \end{aligned}$$

Pro malé ε a $\omega_\varepsilon(t)$ s vlastností $\lim_{\varepsilon \rightarrow 0^+} \omega_\varepsilon(t) = 0$ platí (srovnejte např. s Taylorovou větou)

$$\begin{aligned} F(x, y) &= F(x_0, y_0) + \frac{\partial F}{\partial x}(x_0, y_0)(x - x_0) + \frac{\partial F}{\partial y}(x_0, y_0)(y - y_0) + \varepsilon \omega_\varepsilon(t) = \\ &= F(x_0, y_0) + a\varepsilon \cos t + b\varepsilon \sin t + \varepsilon \omega_\varepsilon(t), \end{aligned}$$

kde $a = \frac{\partial F}{\partial x}(x_0, y_0)$, $b = \frac{\partial F}{\partial y}(x_0, y_0)$. Obdobně dostáváme

$$G(x, y) = G(x_0, y_0) + c\varepsilon \cos t + d\varepsilon \sin t + \varepsilon \tilde{\omega}_\varepsilon(t),$$

kde $c = \frac{\partial G}{\partial x}(x_0, y_0)$, $d = \frac{\partial G}{\partial y}(x_0, y_0)$.

Pak je křivkový integrál roven

$$\begin{aligned} \int_{C_\varepsilon} F \, dx + G \, dy &= \varepsilon \int_0^{2\pi} [-F(x(t), y(t)) \sin t + G(x(t), y(t)) \cos t] \, dt = \\ &= \varepsilon^2 \int_0^{2\pi} [-a \cos t \sin t - b \sin^2 t + c \cos^2 t + d \sin t \cos t] \, dt + \varepsilon^2 \sigma_\varepsilon(t), \end{aligned}$$

kde $\lim_{\varepsilon \rightarrow 0^+} \sigma_\varepsilon(t) = 0$.

Potom

$$\begin{aligned} \lim_{\varepsilon \rightarrow 0^+} \frac{1}{\varepsilon^2} \int_{C_\varepsilon} F \, dx + G \, dy &= \int_0^{2\pi} [-a \cos t \sin t - b \sin^2 t + c \cos^2 t + d \sin t \cos t] \, dt = \\ &= (d - a) \int_0^{2\pi} \sin t \cos t \, dt + \frac{c}{2} \int_0^{2\pi} [1 + \cos(2t)] \, dt + \frac{b}{2} \int_0^{2\pi} [\cos(2t) - 1] \, dt \end{aligned}$$

První integrál určíme pomocí substituce za sinus.

$$(d-a) \int_0^{2\pi} \sin t \cos t dt = \left| \begin{array}{l} u = \sin t \\ du = \cos t dt \end{array} \right| = (d-a) \int_0^0 u du = 0.$$

Další dva integrály určíme pomocí substituce za $2t$.

$$\frac{c}{2} \int_0^{2\pi} [1 + \cos(2t)] dt = \left| \begin{array}{l} u = 2t \\ dt = \frac{1}{2} du \end{array} \right| = \frac{c}{2} [t]_0^{2\pi} + \frac{c}{4} \int_0^{4\pi} \cos u du = \pi c - [\sin u]_0^{4\pi} = \pi c.$$

$$\frac{b}{2} \int_0^{2\pi} [\cos(2t) - 1] dt = \left| \begin{array}{l} u = 2t \\ dt = \frac{1}{2} du \end{array} \right| = -\frac{b}{2} [t]_0^{2\pi} + \frac{b}{4} \int_0^{4\pi} \cos u du = -\pi b - [\sin u]_0^{4\pi} = -\pi b.$$

Proto

$$\lim_{\varepsilon \rightarrow 0^+} \frac{1}{\varepsilon^2} \int_{C_\varepsilon} F dx + G dy = \pi(c-b) = \pi \left[\frac{\partial G}{\partial x}(x_0, y_0) - \frac{\partial F}{\partial y}(x_0, y_0) \right].$$

Vztah ke Greenově větě je vidět z toho, že obsah kruhu ohraničeného křivkou C_ε je $\pi\varepsilon^2$. Pro malé ε je výraz v hranaté závorce vyjádřený pro obecné x a y přibližně konstantní na celém kruhu a integrál z něj přes kruh je roven ε^2 -ovému násobku pravé strany.

Příklad 6.7. Vypočtete

$$\int_C (e^x \sin y - my) dx + (e^x \cos y - m) dy,$$

kde C je horní půlkružnice $x^2 + y^2 = ax$ probíhaná od bodu $[a, 0]$ do bodu $[0, 0]$

Řešení: Daná půlkružnice má střed v bodě $[a/2, 0]$ a poloměr $a/2$. Vidíme to z rovnice

$$\left(x - \frac{a}{2}\right)^2 + y^2 = \left(\frac{a}{2}\right)^2$$

Využijeme Greenovy věty. Budeme integrovat přes půlkruh ohraničený danou půlkružnicí a úsečkou od $[0, 0]$ do $[a, 0]$. Vidíme

$$\frac{\partial T_2}{\partial x} - \frac{\partial T_1}{\partial y} = \frac{\partial(e^x \cos y - m)}{\partial x} - \frac{\partial(e^x \sin y - my)}{\partial y} = e^x \cos y - (e^x \cos y - m) = m.$$

Dvojný integrál je tedy integrál z m přes půlkruh o poloměru $a/2$. Integrál z konstanty je roven konstanta krát obsah plochy. Půlkruh má obsah $S = \frac{1}{2}\pi \left(\frac{a}{2}\right)^2 = \frac{\pi a^2}{8}$. Dvojný integrál tedy je $\frac{m\pi a^2}{8}$. Tento dvojný integrál je podle Greenovy věty roven součtu hledaného integrálu a integrálu přes zmíněnou úsečku. Úsečku si parametrizujeme následovně:

$$x = t, \quad y = 0, \quad t \in (0, a)$$

Odsud $dx = dt$, $dy = 0$. Dostáváme

$$\int_0^a (e^t \sin 0 - m \cdot 0) dt + 0 = 0.$$

Integrál přes úsečku je nulový, proto je hledaný integrál roven $\frac{m\pi a^2}{8}$.

Další informace a příklady o tématu např. v [3].

7 Aplikace křivkového integrálu 1. a 2. druhu

Křivkový integrál se aplikuje v mnoha oblastech fyziky a geometrie. Uvádíme, inspirování [3] následující příklady.

1. Máme-li zadanou lineární hustotu ρ dané křivky φ , je její hmotnost dána vztahem

$$m = \int_{\varphi} \rho \, ds$$

2. x -ová souřadnice hmotného středu (těžiště) je dána vztahem

$$x_{\text{T}} = \frac{1}{m} \int_{\varphi} x \rho \, ds,$$

kde m je hmotnost a ρ lineární hustota křivky. Obdobný vztah platí pro y -ovou a z -ovou souřadnici těžiště.

3. Pokud síla $\vec{T} = [T_1(x, y, z), T_2(x, y, z), T_3(x, y, z)]$ působí po dráze, která je popsána křivkou φ , pak práce vykonaná touto silou je rovna integrálu 2. druhu:

$$W = \int_{\varphi} (T_1 \, dx + T_2 \, dy + T_3 \, dz).$$

4. Nechť Ω je oblast v \mathbb{R}_2 , pro niž platí $\delta\Omega = \langle c \rangle$, kde c je uzavřená křivka, pak pro obsah oblasti Ω platí následující vztah pomocí křivkového integrálu 2. druhu

$$S(\Omega) = \frac{1}{2} \int_{\varphi} (x \, dy - y \, dx) = \int_{\varphi} x \, dy = - \int_{\varphi} y \, dx.$$

Důkaz je zřejmý z Greenovy věty.

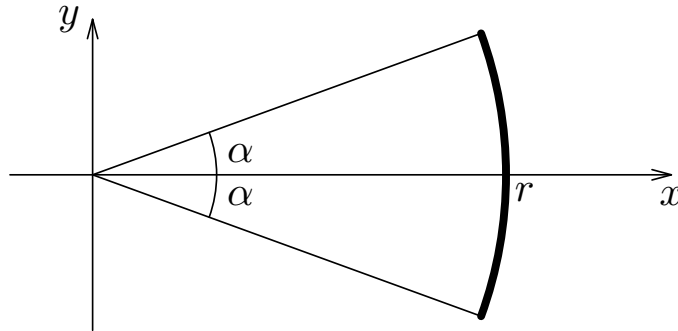
5. Nechť je daná křivka φ v \mathbb{R}_3 s danou lineární hustotou ρ . Pak momenty setrvačnosti vzhledem k jednotlivým souřadnicovým osám jsou určeny těmito křivkovými integrály 1. druhu.

$$I_x = \int_{\varphi} \rho(y^2 + z^2) \, ds, \quad I_y = \int_{\varphi} \rho(x^2 + z^2) \, ds, \quad I_z = \int_{\varphi} \rho(x^2 + y^2) \, ds.$$

Příklad 7.1. (převzato z [4]) Stanovte polohu těžiště homogenního velmi tenkého drátu tvaru kruhového oblouku s poloměrem r a středovým úhlem 2α .

Řešení: Zvolíme si osu x tak, aby tvořila osu symetrie oblouku (viz obr. 1). Ze symetrie vidíme $y_{\text{T}} = z_{\text{T}} = 0$. Délka oblouku je $\ell = 2r\alpha$, oblouk můžeme parametrizovat $x = r \cos \varphi$, $y = r \sin \varphi$ a malý element délky oblouku je $d\ell = r \, d\varphi$. Pro výpočet x -ové souřadnice těžiště použijeme vztah

$$\begin{aligned} x_{\text{T}} &= \frac{1}{\ell} \int_{(\ell)} x \, d\ell = \frac{1}{\ell} \int_{-\alpha}^{\alpha} r^2 \cos \varphi \, d\varphi = \\ &= \frac{1}{2\alpha r} r^2 \int_{-\alpha}^{\alpha} \cos \varphi \, d\varphi = \frac{r}{2\alpha} [\sin \varphi]_{-\alpha}^{\alpha} = \frac{r}{\alpha} \sin \alpha. \end{aligned}$$

Obrázek 1: Drát ve tvaru kruhového oblouku

Příklad 7.2. Najděte moment setrvačnosti obvodu rovnostranného trojúhelníka, který leží v rovině xy , má danou konstantní lineární hustotu ρ a jeho vrcholy jsou v bodech $[a, 0, 0]$, $[a \cos \frac{2\pi}{3}, a \sin \frac{2\pi}{3}, 0]$, $[a \cos \frac{4\pi}{3}, a \sin \frac{4\pi}{3}, 0]$. Tento moment setrvačnosti určete vůči ose z .

Řešení: Ze symetrie vidíme, že hmotný střed trojúhelníka je v počátku souřadnic, kterým prochází osa, vzhledem ke které určujeme moment setrvačnosti. Proto moment setrvačnosti libovolné strany trojúhelníka je stejný. Vypočteme proto moment setrvačnosti svislé strany, která je nalevo, a vynásobíme ho třemi. Vrcholy mají souřadnice $[-\frac{1}{2}a, -\frac{\sqrt{3}}{2}a]$ a $[-\frac{1}{2}a, \frac{\sqrt{3}}{2}a]$. Tuto stranu si parametrizujeme:

$$x = -\frac{a}{2}, \quad y = t, \quad t \in \left[-\frac{\sqrt{3}}{2}a, \frac{\sqrt{3}}{2}a\right].$$

Moment setrvačnosti celého trojúhelníka vypočítáme jako trojnásobek momentu setrvačnosti této hrany pomocí křivkového integrálu 1. druhu

$$I_z = 3 \int_{\varphi} \rho(x^2 + y^2) ds = 3\rho \int_{-\frac{\sqrt{3}}{2}a}^{\frac{\sqrt{3}}{2}a} \left(\frac{a^2}{4} + t^2\right) dt = 3\rho \left[\frac{a^2}{4}t + \frac{t^3}{3}\right]_{-\frac{\sqrt{3}}{2}a}^{\frac{\sqrt{3}}{2}a} = \frac{3\sqrt{3}}{2} \rho a^3.$$

Příklad 7.3. Pepíček, stojící v bodě o souřadnicích $[0, b]$ tahá silou o konstantní velikosti F pomocí napjatého provazu vagón z bodu o souřadnicích $[-a, 0]$ do bodu o souřadnicích $[0, 0]$. Vagón jede po rovných kolejkách které kopírují x -ovou osu. Určete, jakou práci Pepíček vykoná.

Řešení: Pohyb probíhá v ose x , proto si úsečku, po které se vagón pohybuje, parametrizujeme

$$x = t, \quad y = 0, \quad t \in [-a, 0].$$

Vykonanou práci vypočteme pomocí integrálu

$$W = \int_{\varphi} F_x dx + F_y dy.$$

Protože $dy = 0$ a $dx = dt$, zajímá nás pouze integrál z F_x . Tuto složku vyjádříme jako průmět síly \vec{F} do směru pohybu:

$$F_x = \frac{-t}{\sqrt{(-t)^2 + b^2}} F.$$

Výsledná práce tedy je

$$\begin{aligned} W &= \int_{-a}^0 \frac{-tF}{\sqrt{(-t)^2 + b^2}} dt = \left| \begin{array}{l} u = t^2 + b^2 \\ du = 2t dt \end{array} \right| = -\frac{1}{2} F \int_{a^2+b^2}^{b^2} u^{-\frac{1}{2}} du = \\ &= \frac{1}{2} F \int_{b^2}^{a^2+b^2} u^{-\frac{1}{2}} du = \frac{1}{2} [2u^{\frac{1}{2}}]_{b^2}^{a^2+b^2} = F(\sqrt{a^2 + b^2} - b). \end{aligned}$$

Další zdroje: [3, 4].

8 Parametrizace ploch

Definice 8.1. *Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}_2$ je oblast, jejíž hranice $\delta\Omega$ je obraz uzavřené křivky. Nechť $O \subset \mathbb{R}_2$ je otevřená množina, pro kterou platí $\bar{\Omega} \subset O$, kde $\bar{\Omega}$ je uzávěr množiny Ω . Spojité diferencovatelné zobrazení $\varphi : O \rightarrow \mathbb{R}_3$ nazveme parametrizací jednoduché regulární plochy $S \subset \mathbb{R}_3$ na oblasti Ω , pokud platí*

- i) $\varphi(\Omega) = S$,
- ii) φ je prosté na Ω a φ^{-1} je spojitě na S ,
- iii) hodnota Jacobiho matice $\frac{\partial(\varphi_1, \varphi_2, \varphi_3)}{\partial(u, v)}$ je rovna 2 pro každé $(u, v) \in \Omega$, kde $\varphi(u, v) = [\varphi_1(u, v), \varphi_2(u, v), \varphi_3(u, v)]$.

Plocha S se nazývá geometrickým obrazem parametrizace φ .

Je-li φ parametrizací jednoduché regulární plochy $\langle \varphi \rangle \subset \mathbb{R}_3$, pak vektorový prostor dimenze 2 generovaný vektory $\frac{\partial \varphi(u, v)}{\partial u}$, $\frac{\partial \varphi(u, v)}{\partial v}$ nazveme tečným prostorem k ploše $\langle \varphi \rangle$ v bodě $x = \varphi(u, v)$ je jeho prvky nazveme tečnými vektory. Vektorem normály nazveme vektor kolmý v tomto bodě na všechny tečné vektory.

Množinu $S \subset \mathbb{R}_3$ nazveme zobecněnou plochou dimenze 2, pokud je rovna sjednocení jednoduchých regulárních ploch a křivek a zároveň okraj jedné plochy se nedotýká vnitřku jiné plochy.

Příklad 8.2. *Nalezněte parametrizaci sféry o poloměru R dané rovnicí $x^2 + y^2 + z^2 = R^2$.*

Řešení: Řez sféry rovinou kolmou k ose z je kružnice, kterou parametrizujeme polárními souřadnicemi

$$x = r \cos t, \quad y = r \sin t, \quad t \in (0, 2\pi).$$

Rovnice sféry tedy přejde na $r^2 + z^2 = R^2$. Zavedeme-li úhel u jako úhel od osy z , tj. vztahem $\cos u = z/R$, $u \in (0, \pi)$, platí

$$r^2 + R^2 \cos^2 u = R^2 \quad \Rightarrow \quad r^2 = R^2 \sin^2 u \quad \Rightarrow \quad r = R \sin u.$$

Neboť r a R jsou kladné, bereme kladné znaménko. Dosazením za r do polárních souřadnic dostáváme

$$x = R \sin u \cos t, \quad y = R \sin u \sin t, \quad z = R \cos u, \quad (1)$$

$$t \in (0, 2\pi), \quad u \in (0, \pi). \quad (2)$$

Takto parametrizovaná plocha ale neobsahuje půlkružnici

$$x = R \sin u, \quad y = 0, \quad z = R \cos u, \quad u \in [0, \pi]. \quad (3)$$

Celou sféru tedy můžeme vyjádřit jako zobecněnou plochu skládající se z obrazu parametrizace (1), (2) a křivky (3).

Příklad 8.3. *Parametrizujte torus („pneumatiku“), tj. množinu bodů vzdálených od kružnice $x^2 + y^2 = a^2$ o b .*

Řešení: Zavedme si vektor $\vec{\alpha}$ v rovině xy , který má počátek v počátku souřadnic a konec v bodu na zmíněné kružnici. Tedy z polárních souřadnic $\vec{\alpha} = (a \cos u, a \sin u, 0)$, $u \in (0, 2\pi)$. Dále zavedme vektor $\vec{\beta}$ s počátkem v konečném bodu vektoru $\vec{\alpha}$ o délce b , který leží v rovině dané vektorem $\vec{\alpha}$ a osou z . Rozmyslete si, že jeho tvar je $\vec{\beta} = (b \cos t \cos u, b \cos t \sin u, b \sin t)$, $t \in (0, 2\pi)$. Parametrizaci dostáváme pomocí součtu vektorů $\vec{\alpha}$ a $\vec{\beta}$.

$$x = (a + b \cos t) \cos u, \quad y = (a + b \cos t) \sin u, \quad z = b \sin t, \quad (4)$$

$$u \in (0, 2\pi), \quad t \in (0, 2\pi). \quad (5)$$

Tím, že jsme zvolili otevřené intervaly, vynechali jsme z celého toru dvě kružnice. První je

$$x = (a + b) \cos u, \quad y = (a + b) \sin u, \quad z = 0, \quad u \in [0, 2\pi] \quad (6)$$

a druhá

$$x = (a + b \cos t), \quad y = 0, \quad z = b \sin t, \quad t \in [0, 2\pi] \quad (7)$$

Celý torus je zobecněná plocha skládající se z jednoduché regulární plochy parametrizované (11), (12) a dvou křivek parametrizovaných (6) a (7).

Příklad 8.4. *Zapište parametricky hyperboloid $x^2 + y^2 - z^2 = R^2$.*

Řešení: Řez hyperboloidu rovinou kolmou k ose z je kružnice, vyjdeme proto z polárních souřadnic $x = r \cos s$, $y = r \sin s$, $s \in (0, 2\pi)$. Dostáváme rovnici $r^2 - z^2 = R^2$. Jedná se o rovnici hyperboly. Pro její parametrizaci můžeme využít vztahu $\cosh^2 t - \sinh^2 t = 1$. Zvolíme-li $r = R \cosh t$, $z = R \sinh t$, $t \in \mathbb{R}$,

rovnice hyperboly bude splněna. Dále dosadíme za r do vztahů s polárními souřadnicemi výše a dostáváme

$$x = R \cos s \cosh t, \quad y = R \sin s \cosh t, \quad z = R \sinh t, \quad (8)$$

$$s \in (0, 2\pi), \quad t \in \mathbb{R}. \quad (9)$$

Tímto způsobem jsme nepopsali hyperbolu pro $s = 0$, tedy

$$x = R \cosh t, \quad y = 0, \quad z = R \sinh t. \quad (10)$$

Celý hyperboloid je zobecněná plocha skládající se z jednoduché regulární plochy parametrizované (8), (9) a křivky parametrizované (10).

Další zdroj: [3].

9 Parametrizace ploch - další příklady

Příklad 9.1. Zapište parametricky plochu, která vznikne otáčením funkce $\sin x$, $x \in [0, \pi]$ okolo osy x .

Řešení: Řezy hledané plochy pomocí rovin kolmých k ose x jsou kružnice o poloměru $r = \sin x$. Tyto kružnice si zparametrizujeme jako

$$y = r \cos t, \quad z = r \sin t, \quad t \in (0, 2\pi).$$

Výsledná parametrizace plochy tedy je po dosazení za r

$$\begin{aligned} x &= x, & y &= \sin x \cos t, & z &= \sin x \sin t, \\ x &\in (0, \pi), & t &\in (0, 2\pi). \end{aligned}$$

Nakonec najdeme křivku, kterou jsme z parametrizace této plochy vyňali. Krajiní body intervalu pro x odpovídají bodům $[0, 0, 0]$ a $[\pi, 0, 0]$. Křivka pro $t = 0$ odpovídá

$$x = x, \quad y = \sin x, \quad z = 0, \quad x \in (0, \pi).$$

Chceme-li do křivky zahrnout i oba zmíněné body, vezmeme uzavřený interval $x \in [0, \pi]$.

Příklad 9.2. Co dostaneme otáčením hyperboly $x^2 - y^2 = a^2$ okolo osy x resp. y ? Umíte parametricky tyto plochy zapsat?

Řešení: Otáčením kolem osy y dostaneme jednodílný hyperboloid daný rovnicí $x^2 + z^2 - y^2 = a^2$. Jeho parametrizace je (až na záměnu os y a z) popsána v příkladu 8.4. Nyní se zaměříme na rotaci kolem osy x , tedy rovnicí $x^2 - r^2 = a^2$ s $r^2 = y^2 + z^2$. Z polárních souřadnic dostáváme $y = r \cos s$, $z = r \sin s$, $s \in (0, 2\pi)$. Hyperbolu parametrizujeme s využitím dříve zmíněné identity pro hyperbolický sinus a kosinus $x = a \cosh t$, $r = a \sinh t$, $t \in (-\infty, \infty)$. Dosazením za r máme

$$\begin{aligned} x &= a \cosh t, & y &= a \sinh t \cos s, & z &= a \sinh t \sin s, \\ s &\in (0, \pi), & t &\in (-\infty, \infty). \end{aligned}$$

Zároveň rovnici hyperboly splňuje i $x = -a \cosh t$, $r = a \sinh t$, $t \in (-\infty, \infty)$, což vede na

$$x = -a \cosh t, \quad y = a \sinh t \cos s, \quad z = a \sinh t \sin s, \\ s \in (0, \pi), \quad t \in (-\infty, \infty).$$

Parametr s běží jen do π , protože pro $s \in (\pi, 2\pi)$ bychom plochu obkroužili znovu druhou částí hyperboly. V obou případech jsme vyňali křivku pro $s = 0$, tj.

$$x = \pm a \cosh t, \quad y = a \sinh t, \quad z = 0, \quad t \in (-\infty, \infty).$$

Příklad 9.3. Zapište parametricky povrch válce $x^2 + y^2 \leq R^2$, $|z| \leq a$.

Řešení: Plochu si rozdělíme na plášť, obě podstavy a křivky, které byly vyjmuty. Začneme pláštěm. Ten má rovnici $x^2 + y^2 = R^2$. Pro parametrizaci plochy použijeme v proměnných x a y polární souřadnice

$$x = R \cos t, \quad y = R \sin t, \quad z = u, \\ t \in (0, 2\pi), \quad u \in (-a, a).$$

Dále parametrizujeme obě podstavy. Protože je postup podobný, zapíšeme obě podstavy zároveň, rozdíl je pouze ve znaménku z -ové souřadnice.

$$x = r \cos t, \quad y = r \sin t, \quad z = \pm a, \\ t \in (0, 2\pi), \quad r \in (0, R).$$

Dále musíme parametrizovat vynechané křivky. V parametrizaci postav jsme vynechali křivky pro $t = 0$, tedy

$$x = r, \quad y = 0, \quad z = \pm a, \quad r \in [0, R].$$

Obvody postav jsou na rozhraní obou ploch. Dostaneme je např. z postav pro $r = R$.

$$x = R \cos t, \quad y = R \sin t, \quad z = \pm a, \quad t \in [0, 2\pi].$$

A konečně poslední křivkou je $t = 0$ pro plášť.

$$x = R, \quad y = 0, \quad z = u, \quad u \in [-a, a].$$

Další zdroj: [3].

10 Plošný integrál

Definice 10.1. Nechť φ je parametrizace jednoduché regulární plochy na Ω a \vec{T} je vektorové pole, definované na $\langle \varphi \rangle = \varphi(\Omega)$. Pak definujeme plošný integrál 2. druhu z vektorového pole \vec{T} přes plochu $\langle \varphi \rangle$ s orientací danou parametrizací φ předpisem

$$\int_{\varphi} \vec{T} \cdot d\vec{S} = \int_{\varphi} T_1 dydz + T_2 dzdx + T_3 dx dy = \int_{\Omega} \left(\vec{T} \circ \varphi, \frac{\partial \varphi}{\partial u} \times \frac{\partial \varphi}{\partial v} \right) dudv,$$

kde (\cdot, \cdot) je skalární součin dvou vektorů v \mathbb{R}^3 a \times značí vektorový součin.

Je-li funkce f definovaná na $\langle \varphi \rangle = \varphi(\Omega)$, pak definujeme plošný integrál 1. druhu z funkce f přes plochu $\langle \varphi \rangle$ předpisem

$$\int_{\varphi} f \, dS = \int_{\Omega} (f \circ \varphi) \left\| \frac{\partial \varphi}{\partial u} \times \frac{\partial \varphi}{\partial v} \right\| \, du \, dv.$$

Věta 10.2. (o nezávislosti na parametrizaci)

Nechť \vec{T} je spojité vektorové pole a f spojitá funkce na S . Nechť φ_1 a φ_2 jsou dvě souhlasně orientované parametrizace jednoduché regulární plochy S . Pak platí

$$\begin{aligned} \int_{\varphi_1} \vec{T} \cdot d\vec{S} &= \int_{\varphi_2} \vec{T} \cdot d\vec{S} = - \int_{-\varphi_1} \vec{T} \cdot d\vec{S}, \\ \int_{\varphi_1} f \, dS &= \int_{\varphi_2} f \, dS = \int_{-\varphi_1} f \, dS. \end{aligned}$$

Věta 10.3. (vztah mezi integrály 1. a 2. druhu)

Nechť S je jednoduchá regulární plocha a $\vec{\nu}$ spojité pole jednotkových normál na S . Je-li φ parametrizace S , kladně orientovaná vzhledem k $\vec{\nu}$, \vec{T} je spojité vektorové pole a f spojitá funkce na S , pak platí

$$\begin{aligned} \int_{\varphi} \vec{T} \cdot d\vec{S} &= \int_{\varphi} (\vec{T}, \vec{\nu}) \, dS \\ \int_{\varphi} f \, dS &= \int_{\varphi} f \vec{\nu} \cdot d\vec{S}. \end{aligned}$$

Věta 10.4. (Grammův determinant)

Nechť je φ jednoduchá regulární plocha na Ω . Pak

$$\int_{\varphi} f \, dS = \int_{\Omega} (f \circ \varphi) \sqrt{g} \, du \, dv,$$

kde

$$g = \det \begin{pmatrix} \left(\frac{\partial \varphi}{\partial u}, \frac{\partial \varphi}{\partial u} \right) & \left(\frac{\partial \varphi}{\partial u}, \frac{\partial \varphi}{\partial v} \right) \\ \left(\frac{\partial \varphi}{\partial v}, \frac{\partial \varphi}{\partial u} \right) & \left(\frac{\partial \varphi}{\partial v}, \frac{\partial \varphi}{\partial v} \right) \end{pmatrix}.$$

Příklad 10.5. (povrch toru)

Vypočítejte plošný obsah množiny z příkladu 8.3.

Řešení: Zopakujeme parametrizaci ze zmíněného příkladu. Všimněte si, že na výpočet plošných integrálů 1. i 2. druhu není důležité znát vyňaté křivky, protože ty nepřispívají do obsahu (jsou to množiny míry nula vzhledem k obsahu).

$$x = (a + b \cos t) \cos u, \quad y = (a + b \cos t) \sin u, \quad z = b \sin t, \quad (11)$$

$$u \in (0, 2\pi), \quad t \in (0, 2\pi). \quad (12)$$

Cílem je vypočíst integrál 1. druhu z jedničky. Můžeme využít Věty 10.4. Vypočteme

$$\begin{aligned}\frac{\partial \varphi}{\partial t} &= b(-\sin t \cos u, -\sin t \sin u, \cos t), \\ \frac{\partial \varphi}{\partial u} &= -(a + b \cos t) \sin u, (a + b \cos t) \cos u, 0).\end{aligned}$$

Z toho

$$\begin{aligned}\left(\frac{\partial \varphi}{\partial t}, \frac{\partial \varphi}{\partial t}\right) &= b^2(\sin^2 t \cos^2 u + \sin^2 t \sin^2 u + \cos^2 t) = b^2, \\ \left(\frac{\partial \varphi}{\partial u}, \frac{\partial \varphi}{\partial t}\right) &= ab(\sin t \cos t \sin u - \sin t \sin u \cos u) + \\ &\quad + b^2(\sin t \cos u \cos t \sin u - \sin t \sin u \cos t \cos u) = 0, \\ \left(\frac{\partial \varphi}{\partial u}, \frac{\partial \varphi}{\partial u}\right) &= (a + b \cos t)^2 \sin^2 u + (a + b \cos t)^2 \cos^2 u = (a + b \cos t)^2.\end{aligned}$$

Odsud

$$\sqrt{g} = \sqrt{b^2(a + b \cos t)^2} = b(a + b \cos t).$$

Počítáme tedy integrál přes torus T , který převedeme na dvojný integrál v mezích daných parametrizací toru.

$$\int_T dS = \int_0^{2\pi} \int_0^{2\pi} b(a + b \cos t) dt du = \int_0^{2\pi} b[at + b \sin t]_0^{2\pi} du = 2\pi ab \int_0^{2\pi} du = 4\pi^2 ab.$$

Povrch toru je tedy $4\pi^2 ab$.

Příklad 10.6. Určete plošný integrál 2. druhu

$$I = \int_S x dydz + y dzdx + z dxdy$$

přes vnější stranu sféry S , která je dána rovnicí $x^2 + y^2 + z^2 = a^2$.

Řešení: Výraz pod integrálem je symetrický vůči cyklické záměně x, y a z , proto platí

$$I = 3 \int_S z dxdy = 3 \int_{S_+} z dxdy + 3 \int_{S_-} z dxdy,$$

kde S_+ je horní polosféra a S_- dolní polosféra. Uvědomíme si, že integrál přes dolní polosféru je stejný jako přes horní, protože při záměně horní polosféry za dolní změní z znaménko, stejně však změní znaménko i z -ová souřadnice normálového vektoru. Dále si uvědomíme, že integrál přes horní polosféru je stejný jako integrál přes kruh $x^2 + y^2 = a^2$ v rovině xy . Proto

$$\int_{S_+} z dxdy = \int_D \sqrt{a^2 - x^2 - y^2} dxdy,$$

kde D je zmíněný kruh. Po použití polárních souřadnic dostáváme

$$\begin{aligned} \int_D \sqrt{a^2 - x^2 - y^2} \, dx dy &= \int_0^a r \int_0^{2\pi} \sqrt{a^2 - r^2} \, d\varphi dr = 2\pi \int_0^a r \sqrt{a^2 - r^2} \, dr = \\ &= \left| \begin{array}{l} t = a^2 - r^2 \\ dt = -2r dr \quad r dr = -\frac{1}{2} dt \end{array} \right| = -\frac{1}{2} 2\pi \int_{a^2}^0 t^{1/2} \, dt = \pi \frac{2}{3} [t^{3/2}]_0^{a^2} = \frac{2\pi}{3} a^3. \end{aligned}$$

Integrál I je tedy roven šestinásobku této hodnoty, $I = 4\pi a^3$.

Další zdroj: [3].

11 Stokesova a Gaussova-Ostrogradského věta

V této části si uvedeme dvě věty, které převádějí různé probrané integrály na sebe a využívají diferenciálních operátorů vektorové analýzy (o těch více v [7]).

Věta 11.1. (Stokesova)

Nechť φ je parametrizace jednoduché regulární plochy S na $\Omega \subset \mathbb{R}_2$, přičemž Ω a uzavřená křivka c , kde $\langle c \rangle = \delta\Omega$ splňují předpoklady Greenovy věty. Je-li \vec{T} vektorové pole, které je spojitě diferencovatelné na otevřené množině $\mathcal{O} \subset \mathbb{R}_3$, $S \subset \mathcal{O}$, pak je

$$\int_{\varphi} (\text{rot } \vec{T}) \cdot d\vec{S} = \int_{\varphi \circ c} \vec{T} \cdot d\vec{x}.$$

Často se pro $S = \varphi(\Omega)$ a $\delta S = \langle \varphi \circ c \rangle$ píše předchozí vztah ve tvaru

$$\int_S (\text{rot } \vec{T}) \cdot d\vec{S} = \int_{\delta S} \vec{T} \cdot d\vec{x}.$$

Musíme ještě okomentovat, jak spolu souvisí orientace S a δS . Pokud máme zadané spojitě pole jednotkových normál na S , pak směr obíhání okraje δS vybereme tak, aby člověk jdoucí po okraji plochy S s hlavou ve směru normály měl plochu po levé ruce.

Věta 11.2. (Gaussova-Ostrogradského)

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}_3$ je otevřená a omezená a $\delta\Omega$ je kladně orientovaná zobecněná plocha. Je-li vektorové pole \vec{T} spojitě diferencovatelné na Ω (uzávěru Ω), pak platí

$$\int_{\Omega} (\text{div } \vec{T}) \, dx_1 dx_2 dx_3 = \int_{\delta\Omega} \vec{T} \cdot d\vec{S} = \int_{\delta\Omega} (\vec{T}, \vec{\nu}) \, dS.$$

Příklad 11.3. (využití Stokesovy věty)

Vypočtete integrál

$$I = \int_C (y - z) \, dx + (z - x) \, dy + (x - y) \, dz,$$

kde C je elipsa $x^2 + y^2 = a^2$, $\frac{x}{a} + \frac{z}{h} = 1$, $a > 0$, $h > 0$, orientovaná kladně vůči vektoru $\vec{\nu} = (h, 0, a)$.

Řešení: Elipsa je průnikem válce a roviny. Jako S si označíme plochu ohraničenou touto elipsou v zadané rovině $z = h(1 - \frac{x}{a})$ s definičním oborem $x^2 + y^2 \leq a^2$. Elipsu orientujeme souhlasně vzhledem k normálovému vektoru $\vec{v} = (h, 0, a)$. Budeme uvažovat parametrizaci

$$x = t, \quad y = s, \quad z = h \left(1 - \frac{t}{a}\right), \quad t^2 + s^2 \leq a^2.$$

Vypočteme si pro tuto parametrizaci vektory $\frac{\partial \varphi}{\partial t}$ a $\frac{\partial \varphi}{\partial s}$ a jejich vektorový součin.

$$\begin{aligned} \frac{\partial \varphi}{\partial t} &= (1, 0, -h/a), \\ \frac{\partial \varphi}{\partial s} &= (0, 1, 0), \\ \frac{\partial \varphi}{\partial t} \times \frac{\partial \varphi}{\partial s} &= (h/a, 0, 1). \end{aligned}$$

Dále vypočteme rotaci zadaného vektorového pole

$$\begin{aligned} \text{rot } \vec{T} &= \nabla \times (y - z, z - x, x - y) = \\ &= \left(\frac{\partial(x - y)}{\partial y} - \frac{\partial(z - x)}{\partial z}, \frac{\partial(y - z)}{\partial z} - \frac{\partial(x - y)}{\partial x}, \frac{\partial(z - x)}{\partial x} - \frac{\partial(y - z)}{\partial y} \right) = (-2, -2, -2). \end{aligned}$$

Ze Stokesovy věty dostáváme pomocí výrazu pro výpočet plošného integrálu z Definice 10.1

$$\begin{aligned} I &= \int_P ((-2, -2, -2), (h/a, 0, 1)) \, dsdt = \\ &= -2 \int_P (h/a + 1) \, dsdt = -2(h/a + 1)\pi a^2 = -2\pi a(a + h). \end{aligned}$$

Zde $P = \{(t, s) : t^2 + s^2 \leq a^2\}$.

Příklad 11.4. (využití Gaussovy-Ostrogradského věty)

Vypočtete integrál

$$I = \int_S (x - y + z) \, dydz + (y - z + x) \, dzdx + (z - x + y) \, dxdy,$$

kde zobecněná plocha S je dána

$$|x - y + z| + |y - z + x| + |z - x + y| = 1$$

orientovaná pomocí vnější normály vůči oblasti V , která je plochou S ohraničená.

Řešení: Použijeme Gaussovu-Ostrogradského větu. Vypočteme divergenci

$$\text{div } \vec{T} = \text{div} (x - y + z, y - z + x, z - x + y) = \frac{\partial(x - y + z)}{\partial x} + \frac{\partial(y - z + x)}{\partial y} + \frac{\partial(z - x + y)}{\partial z} = 3.$$

Podle Gaussovy-Ostrogradského věty máme

$$I = 3 \int_V dx dy dz.$$

Musíme tedy vypočíst objem oblasti V . Provedeme substituci

$$\begin{aligned} u &= x - y + z, \\ v &= y - z + x, \\ w &= z - x + y. \end{aligned}$$

Můžeme si buď vyjádřit staré proměnné pomocí nových a poté vypočítat determinant Jacobiho matice nebo rovnou vypočíst jakobián pro přechod z nových proměnných ke starým a vzít jeho inverzi.

$$\det \begin{pmatrix} \frac{\partial u}{\partial x} & \frac{\partial u}{\partial y} & \frac{\partial u}{\partial z} \\ \frac{\partial v}{\partial x} & \frac{\partial v}{\partial y} & \frac{\partial v}{\partial z} \\ \frac{\partial w}{\partial x} & \frac{\partial w}{\partial y} & \frac{\partial w}{\partial z} \end{pmatrix} = \det \begin{pmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & 1 \end{pmatrix} = 4.$$

Tedy

$$\det \begin{pmatrix} \frac{\partial x}{\partial u} & \frac{\partial x}{\partial v} & \frac{\partial x}{\partial w} \\ \frac{\partial y}{\partial u} & \frac{\partial y}{\partial v} & \frac{\partial y}{\partial w} \\ \frac{\partial z}{\partial u} & \frac{\partial z}{\partial v} & \frac{\partial z}{\partial w} \end{pmatrix} = \left[\det \begin{pmatrix} \frac{\partial u}{\partial x} & \frac{\partial u}{\partial y} & \frac{\partial u}{\partial z} \\ \frac{\partial v}{\partial x} & \frac{\partial v}{\partial y} & \frac{\partial v}{\partial z} \\ \frac{\partial w}{\partial x} & \frac{\partial w}{\partial y} & \frac{\partial w}{\partial z} \end{pmatrix} \right]^{-1} = \frac{1}{4}.$$

Dále si uvědomíme, že když se omezíme na oblast $u > 0, v > 0, w > 0$, snížíme objem osmkrát (2^3). Oblast $u + v + w \leq 1, u > 0, v > 0, w > 0$ je jehlan s podstavou tvaru pravouhlého trojúhelníka s odvěsnami o délce 1, výška jehlanu má délku také 1. Objem jehlanu tedy je $\frac{1}{3} \frac{1}{2} = \frac{1}{6}$. Celkem dostáváme

$$I = 3 \int_{|u|+|v|+|w|\leq 1} \frac{1}{4} du dv dw = \frac{3}{4} 8 \int_{u+v+w\leq 1, u>0, v>0, w>0} du dv dw = \frac{3}{4} 8 \frac{1}{6} = 1.$$

Další zdroje: [3, 7].

12 Diferenciální operátory vektorové analýzy: skalární a vektorové pole, gradient, divergence

Vizte příslušnou kapitulu v [7] a video [5].

13 Diferenciální operátory vektorové analýzy: rotace, Laplaceův operátor.

Vizte příslušnou kapitulu v [7] a video [6].

14 Stokesova a Gaussova-Ostrogradského věta – procvičení

Příklad 14.1. Spočítejte křivkový integrál

$$I = \int_C (y^2 - z^2) dx + (z^2 - x^2) dy + (x^2 - y^2) dz,$$

kde C je průnik krychle $(0, a)^3$ a roviny $x + y + z = 3a/2$, kladně orientovaný vzhledem k vektoru $(1, 1, 1)$.

Řešení: Obraz zkoumané křivky je obvod pravidelného šestiúhelníku s vrcholy ve středech hran krychle, které nevycházejí z bodu $[0, 0, 0]$ ani $[a, a, a]$. Použijeme Stokesovu větu pro pole $\vec{T} = (y^2 - z^2, z^2 - x^2, x^2 - y^2)$ a plochu S , kterou tvoří zmíněný šestiúhelník. Tento šestiúhelník leží v rovině kolmé na vektor $(1, 1, 1)$, jednotkový normálový vektor je tedy $\frac{1}{\sqrt{3}}(1, 1, 1)$ (křivka je kladně orientovaná vůči vektoru $(1, 1, 1)$, proto normálu bereme tak, aby její skalární součin s tímto vektorem byl kladný). Vypočteme

$$\operatorname{rot} \vec{T} = -2(y + z, z + x, x + y),$$

proto ze Stokesovy věty získáváme

$$I = \int_S \operatorname{rot} \vec{T} \cdot d\vec{S} = -2 \int_S (y + z, z + x, x + y) \cdot \frac{1}{\sqrt{3}}(1, 1, 1) dS = -\frac{4}{\sqrt{3}} \int_S (x + y + z) dS$$

S využitím toho, že v rovině šestiúhelníku platí $x + y + z = 3a/2$ můžeme za tento výraz dosadit a dostáváme

$$I = -4 \frac{3a}{2\sqrt{3}} \int_S dS.$$

Integrál v posledním výrazu je roven obsahu pravidelného šestiúhelníku. Délky jeho hran zjistíme z Pythagorovy věty (přepona pravoúhlého trojúhelníku s odvěsnami délky $a/2$) a dostáváme $a/\sqrt{2}$. Šestiúhelník se skládá ze šesti rovnostranných trojúhelníků o hraně této délky, polovina těchto trojúhelníků je pravoúhlý trojúhelník s přeponou délky $a/\sqrt{2}$ a jednou odvěsnou poloviční délky. Jeho výška tedy je

$$v = \sqrt{\left(\frac{a}{\sqrt{2}}\right)^2 - \left(\frac{a}{2\sqrt{2}}\right)^2} = a \frac{\sqrt{3}}{2\sqrt{2}}.$$

Obsah šestiúhelníku tedy je $S = 6 \frac{1}{2} \frac{a}{\sqrt{2}} a \frac{\sqrt{3}}{2\sqrt{2}} = \frac{3}{4} \sqrt{3} a^2$. Pro I tedy dostáváme

$$I = -4 \frac{3a}{2\sqrt{3}} \frac{3}{4} \sqrt{3} a^2 = -\frac{9}{2} a^3.$$

Příklad 14.2. Spočítejte plošný integrál

$$I = \int_S x^3 dydz + y^3 dzdx + z^3 dxdy,$$

kde S je „vnější strana“ sféry $x^2 + y^2 + z^2 = a^2$.

Řešení: Využijeme Gaussovy-Ostrogradského věty pro pole $\vec{T} = (x^3, y^3, z^3)$, jehož divergence je $\operatorname{div} \vec{T} = 3(x^2 + y^2 + z^2)$. Pro $\delta\Omega = S$ a kouli Ω se středem v počátku a poloměrem a dostáváme

$$I = \int_{\delta\Omega} \vec{T} \cdot d\vec{S} = \int_{\Omega} \operatorname{div} T \, dxdydz = 3 \int_{\Omega} (x^2 + y^2 + z^2) \, dxdydz.$$

Pro výpočet tohoto trojného integrálu využijeme sférické souřadnice

$$x = r \sin \theta \cos \varphi, \quad y = r \sin \theta \sin \varphi, \quad z = r \cos \theta, \quad \det J = r^2 \sin \theta.$$

s

$$0 < r < a, \quad 0 < \theta < \pi, \quad 0 < \varphi < 2\pi.$$

Dostáváme

$$\begin{aligned} I &= 3 \int_0^a \int_0^\pi \int_0^{2\pi} r^2 r^2 \sin \theta \, d\varphi d\theta dr = 3 \left[\frac{r^5}{5} \right]_0^a 2\pi [-\cos \theta]_0^\pi = \\ &= \frac{6\pi}{5} a^5 (1 - (-1)) = \frac{12\pi}{5} a^5. \end{aligned}$$

Příklad 14.3. V magnetickém poli $\vec{B} = (0, 0, kx^2)$ se nachází kruhová smyčka o poloměru a se středem v počátku, ležící v rovině kolmé na směr pole. Určete tok magnetické indukce (magnetický tok)

- rovinnou oblastí, jejímž okrajem je smyčka,
- polosférou, jejíž rovník tvoří smyčka.

Řešení: Začneme bodem a), u kterého je přímý výpočet jednoduchý. Magnetický tok je definovaný jako $\Phi = \int_S \vec{B} \cdot d\vec{S}$. Protože podle zadání smyčka, tedy i oblast v bodu a) leží v rovině kolmé na směr pole, má normála k ploše stejný směr jako pole a skalární součin normály s vektorem magnetické indukce je v bodě o souřadnicích $[x, y, 0]$ tedy kx^2 . Počítáme tedy integrál z kx^2 přes kruh o poloměru a se středem v počátku, ležící v rovině xy . Využijeme polárních souřadnic

$$x = r \cos \varphi, \quad y = r \sin \varphi, \quad \det J = r, \quad 0 < r < a, \quad 0 < \varphi < 2\pi.$$

Máme

$$\Phi = \int_S kx^2 \, dxdy = \int_0^a \int_0^{2\pi} kr^2 \cos^2 \varphi \, r \, d\varphi dr = \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^a k 2\pi \frac{1}{2} = \frac{\pi a^4 k}{4}.$$

Využili jsme toho, že integrál z druhé mocniny kosinu přes periodu je polovina periody.

Pro výpočet bodu b) využijeme Gaussovy-Ostrogradského věty. Divergence pole \vec{B} je

$$\operatorname{div} \vec{B} = \frac{\partial kx^2}{\partial z} = 0,$$

tedy tok pole přes uzavřenou plochu je nulový. Plochy v bodech a) a b) tvoří uzavřenou plochu. Tok přes plochu v bodu b) sečtený s tokem přes plochu a) vzatém s opačným znaménkem (normála vně uzavřené plochy je pro kruh opačná vzhledem k původní normále) dává nulu, proto je tok přes plochu v bodu b) rovný toku v bodu a).

Další zdroje: [1, 2, 3, 10]

Použitá a doporučená literatura

- [1] BURDA, P., DOLEŽALOVÁ, J. Matematika III. VŠB – TU Ostrava. Dostupné z www: https://www.studopory.vsb.cz/studijnimaterialy/MatematikaIII/Matematika3_obsah.pdf
- [2] DĚMIDOVÍČ, B. P. Sbíрка úloh a cvičení z matematické analýzy. Fragment, Havlíčkův Brod, 2003. ISBN 80-7200-587-1.
- [3] KOPÁČEK, J. Příklady z matematiky pro fyziky III. Matfyzpress, Praha, 2002. ISBN 80-85863-95-2.
- [4] KRŽÍŽ, J., LIPOVSKÝ, J. Použití integrálního počtu ve fyzice a geometrii, studijní text k předmětu Doplnková matematika 2. Univerzita Hradec Králové, Hradec Králové, 2015. Dostupné z www: <http://lide.uhk.cz/prf/ucitel/lipovji1/teaching.html>
- [5] LIPOVSKÝ, J. Diferenciální operátory vektorové analýzy. Skalární a vektorové pole, gradient, divergence. Video na MS Stream k předmětu Matematika 1, 2020. Dostupné z www: <https://web.microsoftstream.com/video/f94b5437-9597-47d5-955f-2f2084785d8b>
- [6] LIPOVSKÝ, J. Diferenciální operátory vektorové analýzy. Rotace, Laplaceův operátor. Video na MS Stream k předmětu Matematika 1, 2020. Dostupné z www: <https://web.microsoftstream.com/video/c4d808b1-c303-40a5-93f8-adb1088d0f13>
- [7] LIPOVSKÝ, J. Studijní text k předmětu Matematika 1. Univerzita Hradec Králové, Hradec Králové, 2013–2018. Dostupné z www: <http://lide.uhk.cz/prf/ucitel/lipovji1/teaching.html>
- [8] LIPOVSKÝ, J. Studijní text k předmětu Matematika 2. Univerzita Hradec Králové, Hradec Králové, 2013–2018. Dostupné z www: <http://lide.uhk.cz/prf/ucitel/lipovji1/teaching.html>
- [9] ONLINE-SCHOOL.CZ. Křivkový integrál druhého druhu. Výuková videa. OnlineSchool.cz. Dostupné z www: <https://onlineschool.cz/matematika/krivkovy-integral-druheho-druhu/>
- [10] PRŮŠA, V. Cvičení z Matematiky pro fyziky. MFF UK. Dostupné z www: <https://www2.karlin.mff.cuni.cz/~prusv/teaching/2007-2008/zs/cvic2z6.pdf>
- [11] VUT. Křivkový integrál. Ústav matematiky, FSI VUT. Dostupné z www: <https://mathonline.fme.vutbr.cz/Krivkovy-integral/sc-106-sr-1-a-118/default.aspx>